

samme Ansvar og samme Magt som Mændene."

„Denne Kongres gør opmærksom paa de alvorlige Farer, som truer Slægten gennem den hvide Slavehandel og gennem Kvindernes fortrykte Stilling i Samfundet. — Kongressen nærer den Anskuelse, at Kvindernes Valgret er en tvingende Nødvendighed for paa dette Omraade at opnaa en klog og retfærdig Lovgivning og Administration."

„Derne første Kongres af den internationale Mandsliga tager paa det mest energiske Afstand fra den saa ofte hørte Opfattelse, at Kvinders Valgret skulde indeholde nogen Fare for Nationens Sikkerhed og Selvforvar. — Medens Kongressen nærer den Anskuelse, at Kvinders Indflydelse paa Politik vil gaa i Retning af at bidrage til en fredelig Løsning af alle internationale Stridigheder, ønsker den derhos at fremdrage, at Australiens Senat og Repræsentantforsamling officielt har anerkendt Kvindernes Duelighed, hvor det drejede sig om Spørgsmaal vedrørende Forsvaret og det britiske Kejserdømme, og at Ny-Zeeland og Australien har været de første til at imødekomme Kvindernes Krav om et effektivt Forsvar til Lands og til Søs som et Middel til Nationens Opretholdelse."

„Kongressen ser med Beklagelse, at der i visse Kredse hersker den Opfattelse, at Kvindernes politiske og almindelige Frigørelse er forbundet med Fare for Moderkaldet og Slægtens Levedygtighed og Bestaaen. Som et Bevis paa det modsatte fremholder Kongressen, at i Australien, hvor Kvinderne længe har haft Valgret, er Dødeligheden blandt Børn saavel som blandt Voksne efterhaanden bleven den laveste i Verden, og Kongressen ønsker derfor at udtale som sin Overbevisning, at Spørgsmaalet om Race-Forbedring vil være bedst tjent med, at der gives Kvinder al Lejlighed til Udvikling."

Til Læserne.

—o—

„Kvinden og Samfundet“ fremkommer med dette Nummer i en ny Skikkelse samtidig med, at Bladet begynder en ny Aargang.

Hvad det nye Aar vil bringe vor Sag, Kvindernes store Sag, af Sejre eller af Skuffelser, er der intet Menneske, der ved. Men et er i alle Tilfælde givet, at alle Kvinder bør samle sig om deres fælles Sag, i Sejr eller i Nederlag, dersom dens Løsning skal faa den Betydning for Samfundets Udvikling, som den har Muligheder for. —

Maaske vil det nye Aar bringe de danske Kvinder, hvad de mest vaagne iblandt dem i over en Menneskealder har higet efter, den politiske Valgret. Kvinderne vil derved først faa fuld Ret og Anerkendelse som Borgere i det Samfund, hvoraf de bærer deres rigelige Del, men netop derfor gælder det om, at Kvinderne er sig deres Ansvar bevidst og staar samlet for at kunne gøre deres Indsats med Styrke og Vægt. — De Foreninger, der har sat sig som Opgave at virke for Indførelsen af Kvindens politiske Valgret, de vil have naaet deres Maal og vil kunne ophøre med deres Virksomhed, medens D. K., der har langt flere Formaal, vil have faaet et kraftigt Vaaben i Hænde til at kæmpe videre frem — ad mange forskellige Veje — mod Maalet: Lige Ret for Mand og Kvinde. Men alle Danmarks Kvinder maa være sammen om dette! —

Gid hvert Medlem indenfor D. K. maa føle det som sin Pligt at sprede Sympati og Interesse for Kvindesagen. Det er Redaktionens varmeste Ønske, at „Kvinden og Samfundet“ kunde være en Hjælp hertil.

Ved det nye Format vindes nogen Plads, hvad Redaktionens stigende Grad i de senere Aar stærkt har følt Manglen paa.

Flere af de Sager, som vi hidtil har maattet lade ligge, vil der nu blive Mulighed for at tage op til Behandling. Det er derfor nu vor indtrængende Anmodning til D. K.s Medlemmer, at de ikke mere maa holde sig tilbage, men maa fremkomme med, hvad der ligger dem paa Sinde, for nu er der ikke alene Hjærte-, men ogsaa Husrum i Bladets Spalter. Naar vi hidtil kun saa yderst sjældent har modtaget Indlæg til Bladet fra vore Medlemmer, saa har dette ofte været beklaget baade fra Styrelsens og Redaktionens Side, idet netop Medlemmernes Deltagelse først vil kunne gøre Bladet til det rette Udtryk for, hvad der rører sig blandt Kvinderne, og derved give det forøget Interesse for alle Kvinder.

Naar nu Bladet begynder det nye Aar med at bringe sine Læsere Ønsket om alt godt — og navnlig et stort Gode — i 1913, saa vil forhaabentlig dette Ønske blive gengældt fra Læsernes Side og paa en saadan Maade, at det giver sig synlige Udtryk.

Fra Rigsdagen.

—o—

Grundlovsforslaget.

Under Forslagets 3. Behandling i Folketinget udtalte Højres Ordfører — Hammerich — idet han atter gav Partiets Tilslutning til Valgret for Kvinder — at han dog personlig meget kunde ønske, at der dertil knyttedes Valgpligt. — „— thi saa meget er sikkert, at der er mange Kvinder, og ingenlunde de ringeste, som mener, at deres Livsgerning ligger i Hjemmet, og som meget frygter for, at det vil blive meget vanskeligt for dem at faa den tilfredsstillende røgtet, naar de skal følge med og tage Del i det offentlige, politiske Liv. Der er derfor ganske